

Biseksualiteit in lichaam en ziel

Biseksualiteit in al zijn mogelijkheden

Marie Hazan / Vereniging Bi-kring de Samenkomst

29 april 2004

©T.H.

In de psychoanalyse maakt biseksualiteit deel uit van deze thema's die periodiek naar voren komen en die ingewikkeld zijn, die debatten en conflicten veroorzaken en zich uitkristalliseren in vruchtbare tegenstellingen die maar blijven fonkelen. De katalysator van elementen, de richting van ont koppeling, de ontsteker, hét idee - eerder dan het concept - veroorzaakt vragen over de politiek en het institutionele, sociale en onbewuste, biologische en geestelijke. De zaak van biseksualiteit heeft dan ook betrekking op de kinderjaren, op de vrouwelijkheid en de seksualiteit, het heeft te maken met homoseksualiteit en stellen vragen over al deze warme punten, in het bijzonder naar boven gebracht door de ingrijpende veranderingen in onze levenswijze ...

Is biseksualiteit politiek of psychoanalytisch juist? Meer dan zijn opvatting, zijn het de gevolgen van zijn scharniergewricht dat een dialectische tegenstelling brengt in allerlei begrippen, dat zij het zich periodiek moet afvragen, maar altijd in functie van elementen van het sociale leven en premissen blijft biologiseren.

Met als gevolg, vanaf het begin, dat biseksualiteit door Freud zijn basis heeft gekregen en het was in betrekking tot Flies en het bevatte in grond reeds deze vragen, vooral die op de afkomst en wettelijke basis betrekking heeft, met weer andere terugkerende problemen van de geschiedenis van de psychoanalyse, die met het droombeeld van de vlucht van ideeën worden verenigd, met allerlei wisselvalligheden die men kent.

Dus konden de samenvattingen van het beroemde Aantekening 13 van Freud ("Drie proeven van de theorie van seksualiteit") door homoseksuele bewegingen in de jaren 70 naar voren getrokken worden, als voorbeelden van de "juiste politieke" freudiaanse positie ten opzichte van de discriminatie van homoseksuelen.

Maar de psychoanalytische instellingen luisteren hier niet naar, omdat de homoseksualiteit het niet mogelijk maakt om aan de vennootschappen van de psychoanalyse toe te treden, niet omdat het op schrift staat maar wel stiekem toegepast wordt.

Biseksualiteit wordt algemeen gezien als een gedragsrichting betreffende verdraagzaamheid ten opzichte van homoseksuele spijtoptanten of betrekkingen van "zogenaamde" personen of "bi". Een "keuze" van biseksualiteit dus, aangezien met men het "seksuele voorwerp" van hetzelfde geslacht is of het andere geslacht en dus "eveneens goed kan kiezen", door zichzelf te zijn omringt door een mannelijke of vrouwelijke positie... Dat geeft ons, zegt Freud, vier verschillende posities.

Dromen van pervers polymorf, de almacht van de kinderjaren en de psychoanalytische revolutie betreffende de seksualiteit.

Maar ook: de zuivere bisexualiteit die biologisch is? Zou de veronderstelling van bisexualiteit die zijn basis in de embryologie heeft biologisch van aard zijn? Het is het eeuwige debat tussen de psychoanalyse en biologie die hier opleeft. Maar ten gevolge van de experimenten gedurende het leven van de auteur bewijst hij dat bisexualiteit de volgorde van de natuur is. Aron, de beroemde bioloog, stelt dat het een keus van dieren is. Echter, zo zei Freud, die naar Fliess verwijst, er is bewijs dat men er op een dag in zou slagen om te bewijzen dat bisexualiteit op deze veronderstelling gebaseerd is door hogere dieren te bestuderen.

Men is niet een ding... Maar voor degenen die zouden zeggen dat men geen beest is, daar gaat het vooral om de geestelijke bisexualiteit als "gemeenschappelijke aanwezigheid van de tegenovergestelde psychoseksuele schikkingen".

Want het idee, dat door Freud en Fliess in de wereld is gebracht, laaft zich aan exegese en interpretaties, op een manier waarop zij gereduceerd wordt. Door de tegenstellingen in de sociale wereld en onze biologische dispositie in epistemologische termen wordt het interessant en dat zij de tegenstrijdigheid, als hefboom, katalysator, of als deel van een dialectiek, op een bijzonder historische moment draagt. Drager van symmetrie, kan zij in een egalitaire argumentatie als "bewijs" dienen voor de opening van de psychoanalyse van de gelijkheid van de geslachten (zoals die van de discriminatie van homoseksuelen). Maar het is dezelfde tegenstelling: gelijkheid-symmetrie enerzijds en verschil anderzijds, dat ook dynamisch is. Dezelfde en de andere. Het leidt immers tot een te groot accent leggen op het verschil van de geslachten zich verhoudend tot de investering in de zich op hellend vlak gevende "fallocentrisme" theorie die het idee heeft van alleen maar mannelijke libido, enz, daarentegen zij het een fout zijn om aan de psychoanalyse een juiste egalitaire of politiek juiste positie toe te kennen. Want, zelfs als men Lacan volgt, is de fallus niemand, mannen bevinden zich op de dialectiek om het te hebben en de meisjes zou het daarom te doen zijn en de vrouwelijke en mannelijke subjecten bevinden zich niet op dezelfde wijze ten opzichte van het gebrek ervan en ten opzichte van castratie. Een biologische rots?

Een tijd van verschil en een tijd van symmetrie is dat als ik de oscillaties van onze klinische en theoretische opvattingen tussen deze twee polen zou willen weergeven: van structureren van een onderwerp rond de castratie, aan bisexualiteit; nochtans maar ook eveneens: er is geen symmetrie, de psychoanalyse die eerst en vooral op het postulaat van de primaat van de fallus berust. Maar als de bewering het verschil is dat de contouren structureert blijkt bisexualiteit vruchtbaar te zijn door zijn wijze om zich van de kant van de volledigheid, de almacht, maar ook de kant van het voor de hand liggen - op verschillende manieren - van de castratie neer te zetten.

Echter als de psychoanalyse het niet heeft om als juist of incorrect geëvalueerd te worden, kunnen zijn afwijkingen zeker zijn, die zich wederzijds zouden belasten met afwijking, of extrapolatie. Daarentegen laat het droombeeld, altijd hardnekkig bevrucht van bisexualiteit, dromen... Het is vruchtbaar en veroorzaakt de conceptuele en klinische discussies van de auteurs van dit dossier van fillegrain.

Volgens Marie-Claude Argant is de geestelijke bisexualiteit vol van kansen, de harmonische integratie van beide geslachten; zij articuleert het vraagstuk van de seksuele identiteit die de onthullende redevoering van mannen aan de dageraad van hun vaderschap bestudeert.

De dieseltrein Gérin-Lajoie brengt ons verslag van een klinische werk dat zich uitsprekt over de kinderjaren en dat met potentieel, almacht over bisexualiteit spreekt. De vulkaan die door dit kind, fallisch en vaginaal gevormd, wordt vertegenwoordigd, deze keer, is hier de drift van het leven, maar ook die voor hand liggend een castratie.

Marie-Claire Lanctot-Bélanger zegt ons, met stijl, dat bisexualiteit een dubbele veranderlijkheid is van een subject, van de bisexualiteit van de psychoanalyticus, zich afvragend of bisexualiteit in het lichaam of in de psyche zit.

Zich positionerend aan de kant van subversie vraag Charles zich af of Levin over bisexualiteit spreekt geen manier is om het begrip pervers in balans te houden is met polymorf.

En ten slotte levert François Gauthier ons zijn overwegingen om over klinische regels en zijn vragen over de integratie van het verschil bij bisexualiteit en het raadsel van vrouwelijk en mannelijk te contempleren door te wijzen op het polymorfe karakter van seksualiteit en Charles Levin in overweging te nemen.

Bisexualiteit verwijst naar een psychisch, geestelijk lot, naar een fantasme, elkaar begrijpen, in delen seksueel geleefd en de psychoseksualiteit van een persoon van het andere geslacht. (Clerk, 1982)

De Freudiaanse gedachte: een beslissing nemen, een alibi hebben, verschillende lezingen.

©MARIE HAZAN EN VERENIGING BI-KRING DE SAMENKOMST
2001-2004. VERTALING: VERENIGING BI-KRING DE SAMENKOMST.
EMAIL: BIKRING@HOME.NL. U KUNT OOK TELEFONISCH CONTACT
OPNEMEN MET VERENIGING BI-KRING DE SAMENKOMST. BEL DAN:
013-4630043 (TON).

DIT DOCUMENT MAG VERSPREID WORDEN ZOVEEL MEN WIL EN KAN.
GRAAG WEL DE © INTACT HOUDEN.